

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Mallorca un trimestre 1'20 ptas.
Provincies un any 6'00 "
Barriani (rebel·tant setmanal-
ment) un any 13'00 "
Barriani (rebel·tant mensual-
ment) un any 9'00 "
Número corrent 10 centims.

Direcció: BOLSERIA, 17-pral.
Buzón: KIOSCO P. RASTRILLO
Suscripcions se pagan per adelantat
No retornam els originals

TÀRIFA D'ANUNCIS PROSA O VERS	
(Per setmanes y amb variació)	
Plana entera	150'00 ptas.
Id. mitja	80'00 "
Id. cuarta part	45'00 "
Id. octava part	25'00 "
Versos de 10 rengs (Décima)	2'00 "
Id. id. 5 id. (Quintilla)	1'00 "
Amb prosa 5 centims per paraula.	
Preus convencionals amb contrats anuals.	

Preu: 10 centims

Tirada: 5.000 exemplars

Fundadó, Directó, Administradó, Propietari y tot lo demés Es Mascle Ros

SEGONA ÉPOCA

Corresponsals
y Colaboradores

En tanto que no se normalicen las presentes circunstancias y nos veamos sometidos a la previa censura, os suplicamos guardéis en cartera los originales en quienes haya denuncias personales, y en lugar de dar el grito de alerta sobre las modestas columnas de este semanario, hágano judicialmente, o guardeno para ocasión mas oportuna.

En nuestro pasado número, el Censor, (cumpliendo con su deber) nos tachó todo lo que personalizara y, no dispuestos a sacar el periódico en blanco, es por lo que refrenamos nuestra pluma y, nos entretendremos en explicaros cuatro cuentos humorísticos que sirvan de bálsamo para sanar la herida que, con sus despiñarros nos propinaron los caducos y extinguidos políticos.

Así que, con el fin de evitar trabajo al Censor, cuanto de nuestros Corresponsales y Colaboradores llegue a nuestras manos, será tijereado y reformado por nosotros, según el método que nos indicó el Censor, y, en CORRESPONDENCIA DE FOCH Y FUM, daremos cuenta detallada de los artículos enmendados y de los no publicados.

Hay que amoldarse a las presentes circunstancias y confiar en que la promesa de Primo de Rivera será cumplida a la brevedad posible, volviendo a la vida normal, pero dirigidos y gobernados por hombres honrados, jamás por sanguinuelas insensatas que chupáronnos hasta la última gota de sangre.

LA DIRECCIÓN.

Regeneración

El telégrafo nos ha comunicado estos días, la ejecución de los dos asaltantes de la Caja de Ahorros de Tarrasa.

No nos debemos alegrar, pues que estos desgraciados no son los únicos culpables de su delito.

¿Quién tiene la culpa? La podredumbre política, apta para dictar leyes, sin aprestos, ni voluntad, ni autoridad para hacerlas cumplir.

Un asalto, un robo, un incendio, un atraco, una acaparación, todo se doblegaba ante la influencia del político quién al no estar complicado en el delito, tampoco podía aplicar la ley, puesto que de su cargo hacía poderosa arma para lucrarse a costa de la miseria del país.

Los asaltos se sucedían y aumentaban diariamente, ¿por qué? Porque mientras el pistolero trabajaba en plena calle, el Ministro hacía políticamente desde su gabinete, decretando cesantías contra los anti-partidarios laboriosos y firmando nombramientos a favor de holgazanes adictos, quienes no ignoraban que, en la oficina para la cual lo nombraban, no habría ni silla donde sentarse, y el político influyente, con tal de tener tranquilo, alegre y confiado su distrito, lo demás era para él, *pexi minutti*.

Pero el cirujano mayor, parece hallarse dispuesto a cortar la gangrena que iba a acabar con la anémica España y, luego de cortado todo lo putrefacto, procederá a la curación total del enfermo con un reconstituyente infalible, para llegar al total restablecimiento del paciente.

Lo trágico de hoy, es la lección aprendida ayer gracias al proceder inícuo de doctorados políticos con menos escrupulo que vergüenza.

Y hé aquí el porqué la opinión sensata hase solidarizado con el nuevo régimen, pues que asqueábase al verse rezagada por las potencias influyentes y no cesaba la lucha entre «moros y cristianos», entre «derechas e izquierdas», entre «derrotados y encumbrados», mas siempre, «entre farsantes» cuyo emblema era el odio.

Y de la semilla sembrada por el nuevo régimen, ¿que frutos brotarán?

El tiempo despejará la incógnita.

JORGE MARTÍ ROSELLÓ.

Cuentos de Foch y Fum

S'anell de na Tonina

Supós que no ignorau que en Lau es un pescador de llisses però de primera y que ets afionats el coneixen com a el Rey de Sa Mardera.

Cada dia el poréu veura amb cañes a n'es coll, que pren derrera es Cine d'en Lirola y a pescà falta jent.

Sa seuva amiga, na Tonina sa

criada de D. Chim Siri, después d'havé escurat, es capvespres parteix Born avall, però devant es corté de Cavalleria, y pren també per derrera es Ciéne d'en Lirola y a veure pescá es peixos que havia agafats en Lau, que per cert eren 69.

Y lo que son ses desgracias, mientres na Tonina sa rentava ses mans amb s'aigo de la ma, un anell que duya a n'es dit d'esmitj, li caigué.

En la calle de San Miguel entre Tamorer y Gater, todas las noches de doce pa arriba, hay un charco. Ignoramos si se trata de algún vecino o vecina que riega algún tiesto, o se refiere a otra clase de riego.

Esperamos que el Ayuntamiento tomará buena nota, a fin de que la Ciudad tenga un feliz alumbramiento.

Suplicamos a la Autoridad competente indagar y despejará la incógnita, pues el líquido del charco nocturno no huele a agua de colonia ni a trébol.

Suplicamos a la Autoridad, procure por todos los medios, evitar los actos imorales que cometan diariamente y en pleno día, un perro y una perra en el paseo del Borne,

«Que val un March? Casi res. Es March ja es cosa sabuda

que van de rota batuda y es poble be ja ha comprés

que es moneda incotisable per lo tant, ja no el saluda es March, moneda perduda que si antes era inviolable,

avuy ja ningú March vol pues sa moneda que impera, son es Primos de Rivera valor que com ell totsol, molt alt sa va cotisant y es inútil qui d'ell fúje, sa moneda Primo púa

quedant entre es mallorquins; es mascle garantitat y si sa casa, aviat veurim d'ell alemanins.

Gloses de París

Ara vati a contarvós cassos aquí sutselits y tant sovint repetits haventsé molts abolits per aquest progrés ditzós.

Idó a n'aquest grān París va passá es cas s'altre dia que un fadri y una fadrina sols per guafiarla la vida venguent a n'aquest país, lo primé que varen fe que era just y de rahó cercarlos colocació amb negociant ó seño hont poguessent està bé. Pochs dies despues, es jove al qual també colocaren y tanta feina li dàren, y tant d'el pobre abusaren que pronta jirà sa coua. ¿Que vos pensau que los daven per tot es mes de s'ensay? Per setse hores de trebay 70 y 100 franchs, *jugad bay!* y creismé que debanaven. Com no sabien parla sa llenyo que es parla aquí ell ben formal mos va di que allà amb nòltros pot quedá. D'una altre colocació que los varem procurá ben contents varen quedá y a s'horra d'es cobrá, satisfets d'es nou patró. Ell, per botones de sala 240 ni dàren

diguent que si be es portava a dins curta temporada li aumentarien sa paga.

Qui el vol?

Jove multimillonari que diu que sa vol casá y sa que l'enganyará dispondrà d'un bon canari que sa mare li doná.

Y també sa seuva dóna ses vegades que voldrá, tendrà una cosa molt bona, es un fabiol que no'sóna per si acas el vol prová.

Aquest jove millonari es ros, y no és d'es juéus, y el podréu trobá a diari amb millons a dins s'armari a n'es carré d'es Fideus.

Suposám que tendrà prëssa, axí es que desxondiuvs, pues sa cartera li vésssa, sol beure molta cerveza, es ben mascle y es ben ros.

Y cualsevol petició tant si es de nit com de dia a sa nostra Redacció enviá sa fotografía si voléu engarxarló.

Mes d'un milló cada dia de réndes te aquest tenral, quí el vulga, que fassa vía que es carré de Bolseria a n'es 17 principal,

Li donaré relació d'aquest multimillonari que de casá du frissó, es entés amb maquinari y d'el tot trebayadó.

Si alguna famella hewy que es creu que axó es un engán, ben prest podrá comprovar de que sa podrá casá amb un ricacho alemán

y al vol prest podrà comprender que una gran xaripa hewy si la vol aprofitá ja que te millóns per vendre y hasta inclús per regalá.

Per tant, tota petició junt amb sa fotografía, enviaulé cualsevol dia a sa nostra Direcció que es millonari voldrà

casarsé ben aviat quedant entre es mallorquins; es mascle garantiat y si sa casa, aviat veurim d'ell alemanins.

Es Mascle Ros

Sa festa d'es Pont d'Inques

Ja no pot tragá ni amb rudes es poble de S'Hort d'es Cá que no s'hajen de jugá unes massiós ben crescudes, netes y fora venudes, qui te comes, les treurá; y si no volé posá no parléu de corregudes. Voltros, organisadós, y peritos de sa festa marceixé una protesta amb motiu d'es corredós; a s'Hort d'es Cá n'hi ha dos qui les tocá sa faresta, o be patiu de sa testa o disfrutá fent brutós. En (Volen), Autoritat, en (Sobrefin) y en Bennasa en Moya y en Guasa obravan de cas pensat, deien y havien tratat,

En Vila, guanya de massa, però si es fracas no pàssa, quin brou vos hauria dat! No conversen pont d'inques, si no està dins lo possible; sa farsa es lo més terrible, venen ses bregues després. Lo injust, es ben per demés, ofén a lo mes sensible, postor, sigues comprensible y tornauvós es dobbés. Ti la miraveu perduda estaria molt milló que vos donasseu caló amb aquesta correguda. Una ventatje crescuda qui no te jens de passió veu que a s'altre corredó li fereu una venuda. Cuant de sa retxa parti s'alcalde li da ventatje, ja contava amb so coratje qu'el vien de protegi pero en Guiem va sortí a mitx cos d'es mal paratje perdent en Vila es passatje amb so peu el va trahi. No basta se poquedat d'enganyarló a sa partida que la volien lluhida be legal o descarnat de S'hort d'es Cá y de Ciutat inclús mos sembla mentida que donin a n'en Mesquida un càrrec d'autoritat. Noltros, com a apectadós, som es qui deim amb veu alta que va essé grossa sa falta comesa a n'es corredós. Voltros, organisadós: s'ofés, si te sanch, s'etsalta, cuant penséu fermé un altre procurau no té brutós.

Un espectadó

Consistorials

Creguts de que axí com a n'es Ministeri tot ha mudat de cap a peus, també a n'es nostro Consistori succehiría dos dobbés de lo mateix, apesá d' havé fet promesa de no tornar fins que n'haguessent trets uns cuants a escobazo límpio, di merces anarem a güaitarí, però sense pujá a n'es patíbulo de sa prensa, temerosos de que mos confonguessen y mos categorisaren amb alló de: «Tots son uns.»

Hey havia gràs; assistirem a mes de s' Alcalde accidental senyó Buades, es concejals señors Carbonell, Fons, Obrador, Jaume, Comas, Ramis de Ayreflor, Llabrés, Salom, Font Monteros, Planas Garau, Barceló Rosselló, Aguiló, Barceló Mir, Quintana, Muntaner, Riutord Martínez, Juliá, Ferretjans, Barrera, Calafell, Mas, Ramis Mut, Villalonga, Planas Rosselló y Coll.

Los visitá es simpàtich é imparcial Governadó General don Llorens Chalier, el cual conversá poch y acertá molt, distint d'es lloros que solien enviamós es governs caducós, que ja sa duyen sa llissó estudiada per promete molt y atañe poch.

Derrera un rosari mes llarg que sa processó de sa Moixeta, de contes, peticions, negatiwas, pescatería y altres, tothom categregá es mort a s' Alcalde, d'es fracas amb s'asunto engorrós de sa Pescatería.

Parlen d'assegurá ets operaris de s' Ajuntament a una Compañía Italiana y el senyó Quintana tróba que hem de protegi lo nostre y enllach d' assegurarlos a una Compañía extranjera, que heu fassent a una nacional com es are «La Catalana», sa passa a votació y guaixen es macarronis.

Venen es gastos per ses festes d'en Ramón Lull, gratificacions a s'Orfeó Mallorquí y s'arma un butiburrillo (com diria es Barbot Inquiero) que ni s'entenen ni es volen entendre y a la sí sense quedá entesos, qui pagá ses 500 del ala s'entén y balla totsol.

Finalment, es companero Ferretjans, (que viu fent seba-

tes y menjant trempons) proposa que no sa decretin ses anunciacions cesanties d'ets operaris de ses brigadas que trebayan a n'es derribo de murades y li contesten es concejals Jaume y Barceló y Mir diguent que no heyá dobbés.

¿Que costaren ses festes d'en Ramón Lull? ¿Y s'aixida a Valencia? ¿Y s'homenatje a n'en Rusiñol?

Es de suposá, que encare que sa decretin ses dites cesanties, es mateixos retjidos que diuen que no heyá dobbés per aquets pares de famili, sabrán ahont heyá feina per ells y si no heu sabén, los dirén que a n'es Moliná heyá una colecció de cases propiedat de D. Bartomeu Barceló y Mir, les cuales segóns sa diu, no tenen ni ventilació ni servici sanitari (llochcomú) y si les han de posá amb condicions de fe pagá renda (com págan) heyá feina per rato.

Y no molt mos torbarém cuant cla y llampant parlarém.

Ses noves tassas

Anam per bon camí.

Ets acaparadós y abusadós estan a punt de fe es derrey baday y es que no los durán a n'es cementeri amb cotxo, anirán a peu cap dret a Ses Hermanitas.

Pa blanch a sis peses es Kilo.

Pa moreno a 2 reals.

A n'es pa de figa no li han posat tassa.

Amb cuant a sa carn, es salomillo (que es manobres no en menjen) a 6'50 pts.

Bou, vaca y vadella sense os, a 2'50 pts. Costelles de xot d'es joch a 5'00 pts.

Costelles d'es joch d'es llom a 3'75 pts.

Cuixa a 3'75.

Carr de qualevol part d'es xot a 3'40.

Amb sa carn amb ós, domés sa permetran 250 grams d'ós. Aquest pich menjarém popa y tot anirá amb popa redona.

Gallines senseres a 6 pts. es kilo, axí que si una gallina pesa coranta kilos, conte just valdrá dosentes corante pessetes.

Pollastres sensers que pesin mes de 1'200 kilo a n'es mateix preu que ses gallines. Ja en menjarém.

Cuartos de devant a 8 pts. es kilo.

Cuartos de derrera a 6'35 es kilo que ja es bastant sa diferencia.

Polls tomatigüés que pesin menos de 1'200 kgrs. a 7'25 kg.

Menudos amb buts a 4'25 kg.

Ous mallorquins a 2'60 dotsena.

Ous forastés a 2'00 id.

Es nostros ous vallen mes perque son millós y ni heyá molts que son de dos vermeis.

Llet, a dos reals es litro.

Llet, a deu centims sa mesura.

Are qualevol ja podrá està malt, amb sa seguridad de que no sa morirà per falta d'aliment.

Calamarins y llobarro a 6 pts. es kg.

Págara, Denton, Mero, Orada, Molls grossos, Xigala y Calamás a dero es kg.

No es cá p'es qui heu pot pagá y que en menji qui en puga menjá.

Raóns a 4'50 pts. es kg. (Aquests Raóns no tenen res que veure amb sos rahons de barbó.)

Escorbatis, Pajells, Arañes grosses, Rates grosses, (tot de la má) Caproj gros, Molls regulás, Peix de pelangre gros, tot a 4 pts. kg.

Galls, (de la má també) Besugs, Sards, Morruades, (de la má) Sirviola petita, Anguiles y Márbes a 3'50 pts. kg.

Espet y Congre, a 3'30 pts. kg.

Roqué gros, Oblades grosses, Arañes monjes (de la má) Escorbut, Serrans, Oriolans, Molls petits.

Peix de palangre regulá y Padasos (de la má) a 3'25 pts. kg.

Rafels, (cap buits) Canteres, Empedrados, Palomida y Tofina amb ós, a 3 pts. kg.

Tofina sense ós a 3'50 id.

Llempuga, Bonito, Sípis, Llisses, Verderols, Pámpols, Roqué petit per préma y Jerret de Bañabúfa a 2'50 pts. kg.

Bisos, Sorells, (de la má) Bogas, y Mussola vera sense cap ni pell a 2'00 pts. kg.

Saupes y Morenes (de la má) a 2'25 pts. kg.

Caramel y Jerret d'el bou a 1'50 pts. kg.

Sardines petites, Guyas, Xuckles, (de la má) y Morralla, a 1'75 pts. kg.

Jonquillo, Aladroc y Arenols a 1'25 pts. kg.

Escat sense cap ni pell a 1'15 pts. kg.

Quissones, Peludes, Polides, Alatxa grossa, Pops, Clavells, Ratjades, Estils, Grisols y Gatóns (de la má) a 1'00 pts. kg.

Mélvare a 0'75 pts. kg.

Músichs, (de la má) Moixó, Tutes y Bonjessors a 0'50 pts. kg.

Cranças de mitj kilo a 0'50 pts. y aumenten 0'25 pts. per cada 250 grams d'aument a n'es pes.

Ferrassa a 0'50 pts. kg.

Muscols a 0'15 pts. dotsena.

Sa Llegosta, Llegostins y Ostras (com que domés en menjen es señors caprichosos y ses señores desitjoses) no tenen tassa.

Suposanthó d'utilidad p' es pùblic, hem copiat sa tassa amb so fi d'evità estirades de cambiu entre ses pescadores venedores y ses nos tres suscriptores compradores, ja que, en sorti de cavostra, vos poréu da su llissó estudiada y sabéu que val un kilo de Sorells, de Padassos, d'Arañas monjes, de Peludes, de Gatóns, etc., etc.

Setmanalment vos informarém de tot lo que heu consideram d'utilidad, ja que sa barca va per bon camí y no serém noltros es que la fa-sém enrocá.

¿Estau contents? Sí. Y noltros també.

PLATÓN

May d'el mon vos desciudeu de beure Platón que es bò y no tendréu tot ni só es qui Platón no begué, beueme y prest veureu que es Platón es sa beguda amb qualsevol ocasió y ja no heyá res milló, y ja fama regonescuda.

D'INCA

Anit 20-9-23; los aconteixements actuals ma tenen mes preocupa que no lo estava l'any 73. es mateix dia del mes de Septembre.

50 anys redonys y ben contats (si no mentan los documents oficiais que vatj vení a n'aquest pícaro mundo y tot esper que? pues sencillament per fe feina y donar algo que fe; ja mi teniu y mos hi tenim uns per los altres.

Basta de romans, ma teniu a sa sesiò Municipal; asisteixan Alcalde y 5 señors Concejals.

Lectura y firma de s'acta anterior.

Lectura de sa circular Militar declarant Espanya amb estat de GUERRA.

Suspensiò garantias Constitucionals.

Nostro Alcalde aconseya cordura y uniò, respectant los aconteixements.

Informe Abogats nombrats p' es Municipi, per dictaminá asunto engorros «Padres Franciscans» y resulta que el senyó Pujadas alegant no exerceix es càrrec renuncia.

El senyó Armengol fundat amb altres motius també dimiteix.

Mos trobam sensa Abogats per dictaminar y veremos; el senyó Durán en ses mateixas de sempre «Frances tenen rahó y rahó tenen» opinant que sa Corporació deu dictaminar.

Solicitus per construccions y reformas ja informadas per sa comisió.

Sa promou un incident sobre aprovacions d'es pùblic que el senyó Nicolau detesta y el senyó Rayó tilda es pùblic de correcta y lo defensa.

Noumurmullo d'es pùblic y campanillazo amenaçant s'Alcalde en despear es salón, si sa repeiteix lo cual lamentaria.

Sa mou un intríngulis per si poden o no tancar es carré «La Esperanza» los frares Franciscans.

El senyó Nicolau proposa, que a sa venidera sessió se resolga tan escabros asunto y axí queda acordat.

Es mateix senyó Nisolau, se interessa p' es derribo Illeta Ca'n Jané, s'Alcalde manifesta que també es d'el seu ideal es derribo de referents.

El senyó Pujol també se interesa, com igualment los señors Rayó y Durán.

Asunto clandestí escombros dins sa via pública de si o no son autorisats.

El senyó Riera abandona es salón fundantsé en que deu visitar un maligrave. El senyó Nicolau també demana autorisacio per fogir; es salón atestat y 3 señors Concejals.

Murmullo y paraules mal sonats, el acabose.

El senyó Pujol demana rectificacio de los conceptes veritis p' el senyó Rayó, aquest insisteix en que dit señó no havia sollicitat treura a sa via pública los escombros proposant si-ga castigat.

Un des pùblic pren sa paraula, asombro general; s'Alcalde imposa silenci d'ahont anam a parar?

Novament fujan dos señors Concejals y el senyó Rayó esclama ¡deixaulós passá, no los necesitam! y continua impugnant los contas, s'Alcalde dóna explicacions y prou per avuy.

BARBÓ

NOTA. — No demanéu siquiera quin de los espectaclos d'es pùblic tenué sa desfaxatés y atraviment de intervenir en ses discusions; un interesat directe en los asuntos que se ventilan y emperentat en nostro DIPUTAT.

Es de suposar que nostre Alcalde imposará (al atrevido) es degut correctiu o amonestació, que de lo contrario ¿ahont anam a parar?

BARBÓ y BARBÉ.

Per tots

Inqueris. En Pep Garau tant per ses excursions com per ses reparacions, vos promet que si el provau altre ja may na seràu pues que si d'ell vos serviu creïsem que vos distinju ja que heu tot de primera, lo de casera supera y ja que tothom heu diu.

Futboletetjant

Auy 23 tenim «Unió Sportiva» y mescla dissima primé y segón «La Constancia» 5 y 6 respectivament.

Forxes equilibrades, primera tanda sa no-ta jugades de combinacions matemáticas qui proporcionen un GOL a «La Constancia» obre d'en Barber qu' se aplaude.

Segona tanda

Crece s'entusiasme al minuto, los Palmesans son castigats amb dos corners sense consecuencias, dominen los locals y continuament amanassen sa portería, es porté pàra (nolts miríam).

Es porté inquiero, 30 minuts aguantant y tan fresco, continua y termina sense altre GOL.

«La Constancia» 1. «Unió Sportiva» 0.

Barbó.

Felicitat de Redacció.

Si cincuenta anys heu cumplit, que en visquèu cincuenta mes y amb alegría y delit, vos reganxaréu després veterano distinjt que estirats dues e papés y amb rahó sempre heu escrit sabio d'es foquismés.

Mascle Ros

RAFAEL FERRÁ

(LLUBÍ)

RON MARINO

Cuant ta vulguis distinji has de beure de *lo fino* y cuant pròvis **Ron Marino** fet p'en **Ferrá** de Llubí, altre cosa no voldràs porque es un Ron de primera que a tots ets altres supera y cuant ti acostumarás sols amb ell convidarás porque es cosa superior y un Ron que sia milló creumé que no el trobaràs.

Molt l'he sentit alabá pero no l'he provat mai.

Idó cuant fasses s'ensay se sert que t'ha d'agradá y que l'has de demaná cuant a n'es café entreràs ja que ta convensut de que cosa igual no heyá.

Si es com dius, el provaré, pues si es **Marino** supera....

En beu tot Mallorca entera y el serveix tot tavernet.

Y s'hen despatxa abundant porque amb so bon gust consona, es **Marino** es cosa bona y es beurerné fa elegant.

En pots beure sense pò que loco et fassa torná pues qui **Marino** beurá creu que sempre estarà bo y per fora y per Ciutat es beguda preferida y ha salvat mes d'una vida.

pues està ben comprovat que ningú pot igualá es **Marino sin rival** que es Ron que no pot fe mal pues l'amo'n **Rafel Ferrá**

**Tot es mascle que hen beurá
vos promet que engreixerá**

a calsevol client invita que ni tréguin de milló y axí amb sobrada rahó es qui el prova el felicita.

Jo ja sent sa jent que heu diu però un no es pot fiá.

En cuant el vulgas prová si no has de f' s'esquiu jo a tu ta convidaré y quedaráns convensut de que per tení salud amb so **Marino** es pot fé emperó admirablement.

—Y dius que per tot ni hâ?

Hontsavuya pots entrá y et serveixen prontament.

Pues demà comensaré.

Avuy mes prest que demà y et podrás aprofitá pues calsevol tavarné

Ron Marino et pot serví d'el cual no t'hen queixerás y et posarás d'el tot gràs pues **Marino** de Llubí, com ta dich, per tot ni ha axí es que demané, calsevol hora prové y no t'hen podrás queixa.

Vamos idó, el provaré sols perque vuy fe es teu gusto y no et vuy doná un disgut.

—Es bô, ma va be.

—No es axí com jo t'he dit?

Aquest pich m'has convensut

pues d'igual may n'he begut,

es **Marino** es distinjt.

—¿Qué tal?

—Es bô, ma va be.

—No es axí com jo t'he dit?

—Aquest pich m'has convensut

pues d'igual may n'he begut,

es **Marino** es distinjt.

Tot es mascle que hen beurá

Vos promet que engreixerá

GRAN AJENCIA DE TRANSPORTS

**Miquel Roca, Administrador
Francisco Alcover, Director**

Minonas, 16

Tot lo cuant necesitéu per importá o exportá prest allá heu porer trobá y no vos na queixeréu, com es dia que voldréu a América embarcarvós molt be podrán servirvós en **Roca** y n'**Alcover** que no heyá qui los super y poch han de cobrarvós.

Palma de Mallorca

Tot lo que necesiteu amb articles de menja ells heu poreu importá, molt economisaréu també barcos flotareu amb sobrada economia, es **Agencia avuy en dia** que no es jens estranya que impérja en **Roca** y n'**Alcover** heu fan tot amb garantía.

Este número ha sido sometido a la censura militar.

De Capdellá

Para el Corresponsal Pablo Barceló Brito (a) Cubano frente es molins, carretero y ridiculizador por ley natural.

Estoy ya empampado señor Corresponsal y sin embargó usted no está cansado de enseñar sus asquerosas pezuñas ¿no le parece mas lógico cesar de ensuciar papel y gastar las cuartillas para ir al inodoro? yo creo que si y al menos dejaría de demostrar al vulgo su poco conocimiento. Nada menos que me habla de pampas confundiendo pampas consábanas. ¿No sabe que Las Pampas son en la América del Sur? pero nunca a Cuba, señor fracasado: en Cuba son sábanas y no pañuelos señor pampero. ¡Que lástima de un artista que pudiera dibujar su duro cutis con la extensión de su vida y milagros!

¿A que vienen estas desconcertadas preguntas? ¿Porque me dice que no soy capaz de contestarlas y usted las contesta a su manera no dándome lugar a que yo esponga mi parecer? Usted canta y baila y se lo arregla todo y al fin y al cabo, de su repugnante *borrón* nada se puede sacar en consecuencia porque está tan sumido en la terquedad que.... lique no sabe lo que se hacell... Ignorante de mí que por entremezclar-

me con ustedes no saco mas que el embrutecimiento porque ésta otra cosa se puede obtener?

Sobre las 1000 pesetas no es hacer alarde de caudal, no es mas que una prueba justificadora de que soy yo solo el que escribo ya que usted duda, e hice esta proposición para convencerle ya que usted ni por un café copa y puro como dice no es capaz de convencerme de que su firma es la auténtica. Yo desde el primer día que usted escribió, sé que no era usted el escritor y tiene la osadía de apoderarse de estas insipidez que tanto le afectan su moral; yo, im puesto a todo, me mantuve callado y usted sin ningún motivo para hacerlo, pero si haciendo uso de los predilectos de mujer chismosa lanza la duda cayendo de lleno en un caos que todo huele a neurastenia-hidrofóbica.

Otra: mandado entiendo yo que es una persona que le mandan hacer una cosa y la hace; yo no he servido de juguete tal, lo que yo hice fué indagar de buenas tintas (porque sin duda las tenemos mejores que ustedes) y una vez convencido, escribi lo que escribi y lo sostendré hasta que usted me dé pruebas testificadoras de que estoy en un error ya que yo soy razonable, y no como usted, que la razón no la admite ni a trancazo límpio.

¿A que vienen estas desconcertadas preguntas? ¿Porque me dice que no soy capaz de contestarlas y usted las contesta a su manera no dándome lugar a que yo esponga mi parecer? Usted canta y baila y se lo arregla todo y al fin y al cabo, de su repugnante *borrón* nada se puede sacar en consecuencia porque está tan sumido en la terquedad que.... lique no sabe lo que se hacell... Ignorante de mí que por entremezclar-

que entregue las 1000 pesetas a los pobres de Capdellá? ¿Usted cree que en Capdellá haya s'r alguno tan necesitado como usted mismo? ¡No viva de ilusiones! En Capdellá cuando no se sabe de una cosa se callan y discuten de lo sabido ya que usted no sabe nada, viéndose obligado a pedir prestado a otro no menos iluso que usted para luchar con uno que no sabe mas que hacer *tasajo* y arroz blanco.

Miguel Palmer

D'Artá

Dos misatges, novells, diumejeu passat sa véren a missa primera, y a n'es miradó, antes de es capellá sorti, tengueren temps de enteula tot aquest diálogo:

—Hola Guiem, ¿com te vâ l'amo nou en cuestió de misatjería?

Molt be Vicens, anam adelantant de cada dia, mos traten benissim d'es menja, d'es trebay y d'es trato; avuy ja dormim a llit com a personnes, lo que no haviem pogut consegui may.

Noltrós anam caminant a poch a poch, però ja posen mes oli a ses sopes, pero com a dorme, a sa paya s'ha dit, com que l'amo nostre es pobret, y necesitará una fortuna si havia de comprá llits per tots....

Noltrós trebáym de sol a sol fent ses fumades que acostuman y perare tot va corrent, se trabaya de gust, avuy tot marxa, es nostre amo es noble, no plafy res.

Es nostre es molt dematiné, diligent, contá tant ses hores, com be conta es dinés, un consumat avaro;

per de pronta no sa mostra tant jeneros com es teu, ha d'essé que mes envant heu sia.

No, por lo regulá cuant sólen demostrar es es primés mesos, llevo com mes va mes, com s'ase d'en Serol, tench po que no hagués mal comprat.

Si no m'aigrada prest li acoparié y viatje esgarrat, cap a casa, si en el cel m'enjegan a l'infern me preguen y sa ventura Deu sap ahont sé y de conseis n'on vajis fart, per jó ha de siulá petit per no sentirò fort, si te pesetes que les quart, perque se cert que's dia de contes estarà ben alerta a darmen una de demés.

Y no sigues tonto, temps era temps, que Marta filave. Bueno, d'que guañas en l'aný?

Molt guany, sent duros.

Si s'any tenia d'otse setmanes

ja tendrás per comprá sa pesterada a cateva. ¿Y lo demés?

Bueno, adiós Vicens.

Adiós Guiem.

Bon menjá

«Las Palmeras» visitéu y veureu que alló es sa casa vuy dia que fa mes vasa y si a menjari bey anáu amb molt poch temps engreixáu ja que amb totes ocasions serveixen unes racions peró de primera bona y allá es bon gust hey consona cobrant escassos vellons.

Distinció

Térmenes de s'Arenal a tota hora elojaréu es dia que provaréu es Restaurant *sin rival* abont per poch temps engreixáu amb racions engoli y adamás vos distinju menjant racions de primera, tot lo d'en Berga supera tant si es d'hivern com d'estiu.

Perú

Està d'el tot demostrat que sa **Fonda del Perú** avuy se ventatge du perque mes prest que demà y et podrás aprofitá pues calsevol tavarné

Ron Marino et pot serví d'el cual no t'hen queixerás y et posarás d'el tot gràs pues **Marino** de Llubí, com ta dich, per tot ni ha axí es que demané, calsevol hora prové y no t'hen podrás queixa.

En Villalonga

Ràpidament vos durá a Pollensa amb so camión. Y en que ventatge li don a un altre, li guanará, primé que ell arribirà, es camión va de primera y may per carretera el podréu veure aturat, al contrari, envelat y donant pols endarrera.

Distinció

Sa **Fonda de Solle** fa competència a ses demés puesto que per poch dobbés vos serveix un bon menjá y a Ciutat cap mes ni hâ que milló puja servi y si provári d'anari sols un pich, vos reganxau supuesto que allá hey trobá servici barato y fi.

Economia

Sa **Fonda de Solle** fa competència a ses demés puesto que per poch dobbés vos serveix un bon menjá y a Ciutat cap mes ni hâ que milló puja servi y si provári d'anari sols un pich, vos reganxau supuesto que allá hey trobá servici barato y fi.

En Gàndara

Cap Ajencia pot servir com heu fa la **Universal** y es cosa molt natural que sa puga distinji y ningú pot combatí amb sa rapides que heu fa, si algo heu mesté anau allá que en **Gàndara** vos hi espera, es servici es de primera, qui heu ya un pich hoy se torná.

Escoltau

Ron Bé. Axó es lo milló, si en beuvi vos distinju y en cuant a un bon diestiu vos promet que es superior y poréu comprovarò.

Palo Resolí. Veureu dia que el provaréu tant es mascles com famellas que sols d'en Puig de **Sansellas** es licors demandau.

Gàndara

Cap Ajencia pot servir com heu fa la **Universal** y es cosa molt natural que sa puga distinji y ningú pot combatí amb sa rapides que heu fa, si algo heu mesté anau allá que en **Gàndara** vos hi espera, es servici es de primera, qui heu ya un pich hoy se torná.

De Gàndara

Desitjám a «Baleares» de Montevideo, sa vida mes llarga que una llengonissa casolana y mes pròspera que una aufabaguera de convent de monjes.

Desitjám a «Baleares» de Montevideo, sa vida mes llarga que una llengonissa casolana y mes pròspera que una aufabaguera de convent de monjes.

Gustosos establím es canvi.

Casa BECKER S. en C.

Cuant **Can Becker** visitéu, teniu sa seguridad que bona compra feréu, sinó, ja heu preguntaréu, per Fóra y per dins Ciutat.

D'es Coll d'en Rebassa

Foot-Ball

«El Príncipe de Asturias F. C.» diumenge s'alinearen amb sos d'es «Pitler F. C.» y baix de ses órdes d'un àrbitre bastant jovenet, començaren es partit y amb un tancà y obri d'uis, es «Príncipes» s'apuntaren un majistral goal y despues d'unes cuantes combinacions per cert ben dirijides per sa línia delanterà, es «Príncipes» s'apuntaren 4 goals mes y acabá sa primera part a zero p'és d'es Pitler.

Comensá sa segona part y a n'es cinch minut, una arrancada d'es «Príncipes» los valgué un altre goal y van 6. Sa reuneixen es Pitleriners, fan domini alternat y minuts abans d'acabá es «Príncipes» s'apuntaren 2 goals mes de dos *chuts* molt ben chutats p'és delantè centro Lloret.

8 a 0 va acabá axí que be sa pot di que es fieros d'es Pitler necessiten entrenar si jugant volen seguir.

Sam Uemot

De sa Colonia Balear de Montevideo, (Uruguay) hem rebut es primé número de sa revista mensual «Baleares», la qual, artísticament editada com saben feró es nostros paisans llunyans presidits per s'entusiasta D. Juan Coll.

A sa portada mos presenten una hermosa vista general de Palma.

Ses notices que mos dóna a dends, son totes o casi totes de Sa Roqueta las cuales ja coneixém.

Desitjám a «Baleares» de Montevideo, sa vida mes llarga que una llengonissa casolana y mes pròspera que una aufabaguera de convent de monjes.

Gustosos establím es canvi.

De Génova y amb castellá

Ja s'han posats a sa venta es millo's couplets d'ES MASCLE ROS, recopilats amb un folleto de 20 páginas y a n'es preu de UN REAL.

Entre dits couplets, hay figuren es célebres

